

אנשים

המורים את קפטן מכבי תל-אביב **צבי רוזן**, כמה הוא מרויח בכדורגל. רוזן לא נכנס לפרטים, ענה: "המשכורת הנמוכה ביותר במכבי תל-אביב של גבוהה יותר ממשכורתו של מורה בתיכון."

פסוקי השבוע

● **העיתונאי שדום רוי זנפנד**: "מעטה ייקבע מיהו יהודי על-פי מעטפות-הנפץ."

● **עיוור וייצמן** דברו על בדקיהבית שצריכה מיפלגת

דיקן הפקולטה לאמנויות בי-אוניברסיטת תל-אביב פרופסור **מישה ריי**, היה בעיצומו. קינו ועוז טענו שיש לבטל את הצנזורה, פיינגולד היה נגד הביטול, ואילו קניוק עדיין לא החליט: "כשאני קם בבוקר, אני בעד ביטול הצנזורה, אבל כשאני הולך לישון בלילה אני נגד". כך, המשיכו המתדיינים להעלות את נימוקיהם, כשי-בתו בת השלוש וחצי של עמוס קינו, **ש'ומצ'יק**, שנכחה באולם, שברה את המתח: היא קמה ממקומה וצקקה לקול צחוקם של הנוכחים: "אבא, אני רוצה קאקו!"

● **פטרק או'הויגנס**,

האזקה בסידרת צילולים מה-רישיראוניים, בגלל קילקולים ובדיקות.

● **דיקן הפקולטה לכלכלה באוניברסיטת תל-אביב**, פרופ-סור **חיים בן-שחר** ("חבש"), סיפר לידידיו כי סוה'סוף הצ'ליח לפתור תעלומה משפחה תחת: בנו הקטן מצטיין בנטיי-ת: למספרים, ובכל מקום שי-הוא רואה מספרים הוא מתחיל לעשות תרגילים. באחד הימים בתן אחד מידידיו של חבש את הפעוט בחשבון. לי-שאלה כמה זה שתיים ועוד שלוש, היתה התשובה: חמש. לשאלה כמה זה שלוש ועוד שש, היתה התשובה: תשע.

● **ח"כ העבודה אריה** ("ליובה") **אליאב**, שספרו על הבעייה הפלסטינית ארץ צבאי מסעיר לאחרונה את מפלגתו, לא בחר את שם ספרו כי אקראי. מסתבר כי ארץ הצבאי אינה רק שמה המושאל של ארץ-ישראל, לגבי ליובה עצמו יש בשם משמעות הרבה יותר גדולה: אשתו, **טניה**, היתה לפני נישואיה טניה צבי, וכל שלושת ילדיהם קרואים בשם מות הגורים מאותו בעל חי: **צבי, עופרה ואייל**.

● **זכרונות מיום נישואיו** העלה בשבוע שעבר שרה-באי צר **פינחס ספיר**, כאשר ביקר קר באשדוד, הבטיח שם כי זוגות צעירים תושבי העיר, שיערכו חתונה צנועה — יזכו בתנאים מקילים בשיקול מתן דירה. הוסיף ספיר בנוסד טאלגיה: "כשאני התחתנת, היינו בחתונה, אנוכי, אשתי ו-שני עדים החייבים על-פי הד חוק בלבד."

● את בדיחת-השבוע סיפר יו"ר הכנסת, **ישראל ישעי** יחן, למחרת מיבצע-הממורים של הרב **שלמה גורן**. "אנחתי חיים עכשיו מן הגורן ומן הויקב", אמר ישעיהו. "הגורן — זה הרב הראשי האשכנזי, והיקב — זה הראשון לציון."

● **סיפור משעשע על שר-החינוך המנוח, זלמן ארן**, סיפר השבוע **מנחם בגין**. ארן היה אחד המשכילים בצמרת, והירבה לקרוא. אך בי-עיקר קרא בשפת-אימו, רוסיית. פעם הפלטי בלחה הוויכוח: "אני קראתי את **קארל מארקס** כש במקור!" בגין שאל ארן: "באילו שפה?" השיב ארן: "ברוסיית, כמובן." רק כשבגין פרץ בצחוק, הבחין ארן בטעותו והתנצל: "סליי-הה, התכוונתי לומר שקראתי אותו בתרגום רוסי." מארקס, יהודי-גרמני שהי זמן רב בי-לונדון, כתב, כמובן, את כל יצירותיו בגרמנית.

● **כטסס חנוכת בית-הספר הארצי לכבאות**, שנערך ה-שבוע, היה שרה-פנים הד"ר **יוסף בורג** חתן השמחה ה-עיקרי. אבל שמחתו של הד"ר בורג, שמשדרו ממונה על ה-כבאות, לא היתה שלימה. אי-לו יכולתי להקים בית-ספר ל-כבאות בינמפלגתית, הייתי מאושר יותר", אמר, "אבל ה-סיכויים לכך קלושים ביותר." אחרי-כך הציע לו ראש שירותי הכבאות, **אלכס שפיר**, להת-רומם במנוף הגבהים של ה-כבאים, המסוגל להתנשא עד לגובה של 24 מטר. בורג דחה את ההזמנה, כשהוא מצביע על ליבו.

● **באותה הזדמנות טען** ראש עיריית ראשון-לציון, עו-רדהדן **חנניה גיבשטיין**: "הכבאות דומה לקופת-חולים — כדאי להיות חברים בה אך לא להזדקק לשירותיה." העיר לו ראש הג"א, **תתאלוף אורי רום**: "זה תלוי כמובן מי הוא המנהל הכללי."

שמעון פרס (ליד פרס), הגיבורה הנשית של הסרט אתי גרוסס (שותה) ומנהיג פועלי-נמל אשדוד יהושע פרץ (מימין), במסיבה שערכו מפיקי הסרט ושהכנסותיה הוקדשו לקרן מילגות למטן עולי מרוקו.

● **גח"ל לעבור**: "כל אדם חייב פעם להסתפר, לא?"

● **הנ"ל כתשובה לשי-אלה** אם תסכים גח"ל להקים קואליציה עם המפלגות ה-תיות, במיקרה ותיווצר עמדה של כוח למיפלגה: "אהלן וסהלן, השערים פתוחים!"

● **אדוף (מילד) מתתרי** הו **פלד**: "השיטה שאנו נוהגים בה עכשיו, כשאין מתירים לפלסטינים לפצות את פיהם, ומקיימים מגעים רק עם אנשי המלך, ועם זאת טוענים כי אין עם מי לדבר, היא שקופה מכדי שתילקח ברצינות."

● **שמעון פרס בהרצאה** על המצב המדיני במזרח-התיכון, בפתיחת ועידת התנוע-עה הקונסרבטיבית: "הוסיין הוא עתה סופולארי מאוד אצי-לנו, סבורני כי אם ניהיגו אצי-לנו בחירות אזוריות-אישיות הרי יש לו סיכוי טוב מאוד להיבחר לכנסת."

● **שחקן-הקולנוע ג'ייה מס מייפון**, על השחקנית ראקל וולטש: "היא האדם חסר-הנימוסים, הבלתי-מקצועי והרשלני ביותר שאי-פעם עבדתי עימו."

● **בביקורו בארצות-הברית**, הופיע ראש עיריית ירושלים **טדי קולק** בתוכנית טלוויזיה משותפת יחד עם ראש עיריית ניו-יורק **ג'ון לינדזי**. כשיצא טדי בגמר ההקלטה לחדר ה-המתנה, ניגש אליו כושי שרי-רי גבה-קומה, ואמר: "מר קולק, אני רוצה להגיד לך, שהיית עצום. ממש גדול!" ראש עיריית ירושלים סקר את מעריצו, גילה כי הוא לא אחר מאשר אלוף העולם לשעבר באיגרוף **קפיוס קרלי** שהצטרף לכת המוסלמים השחורים ושינה את שמו למוחמד עלי.

● **גל האלימות העובר על תל-אביב** השפיע גם על שר-המשפטים **יעקב שמשון שפירא**, שהתקין בביתו שי-בשד' קרן-קיימת בתל-אביב מערכת אזעקה שמעלית תוע-כה, לא הביאה המערכת תוע-לת לש, אך לשכניו היא גורר-מת להפרעות בלתי-פוסקות. כמה פעמים מדי לילה פוצחת

אולם משנשאל הילד כמה זה ארבע פחות ארבע, השיב: ק'. במשך כמה חודשים לא הצליח הפרופסור לפתור את התעלומה, עד שהתברר לו כי בנו למד את תורת המספרים מלכתורי המעלית אשר בביתם רב-הקומות ברמת-אביב. הילד שם לב כי מתחת לסיפורה אחת מופיעה האות ק' ולכן ברור כי ארבע פחות ארבע הם ק'.

● **פיתרון מקורי לבעייה** חמורה מצא השבוע עורך-ה-דין **אמנון זיכרונ**, בעת פגישה עם נציגי אירגון ה-אופנוענים הלוחמים בקסדות. האופנוענים ביקשו להחבוש קסדה, למשך זמן הישיבה, כי די שיחוש ולוא במעט את סיבלם, וזיכרוני נעתר, הסכים בתום הפגישה כי הקסדה היא סיוט — אפילו בשיבה במשך רד. כאשר שאלו אחד הנציגים: "גו, מה אתה מתכוון ל-עשות בקשר לכך?" השיב זיכ-רוני: "לנסוע במכונית."

● **הדיון בשאלת הצורך** בצנזורה לסרטים ומחזות, שי-נערך השבוע באוניברסיטת תל-אביב בהשתתפות המבקר **בן-עמי פיינגולד**, הסופר **יורם קניוק**, המרצה **אבי יון**, העיתונאי **עמוס קינו**

עליזה עזיקרי חגגה השבוע במועדון הלילה עו-מר כייאם עשר שנים להופעתה על הבמה, מימי להקת שיריון, בה התחילה את דרכה האמנותית, ועד היום. במסיבה העליזה בה השתתפו כל האמנים שליוו את עלי-זה, חיברו גדי גיל (לידה), ודודו דותן, מערכו על ישיבת ממשלה, כשאת תפקיד גולדה מאיר מילא דודו ובתפקיד אבא אבן הופיע גדי.